

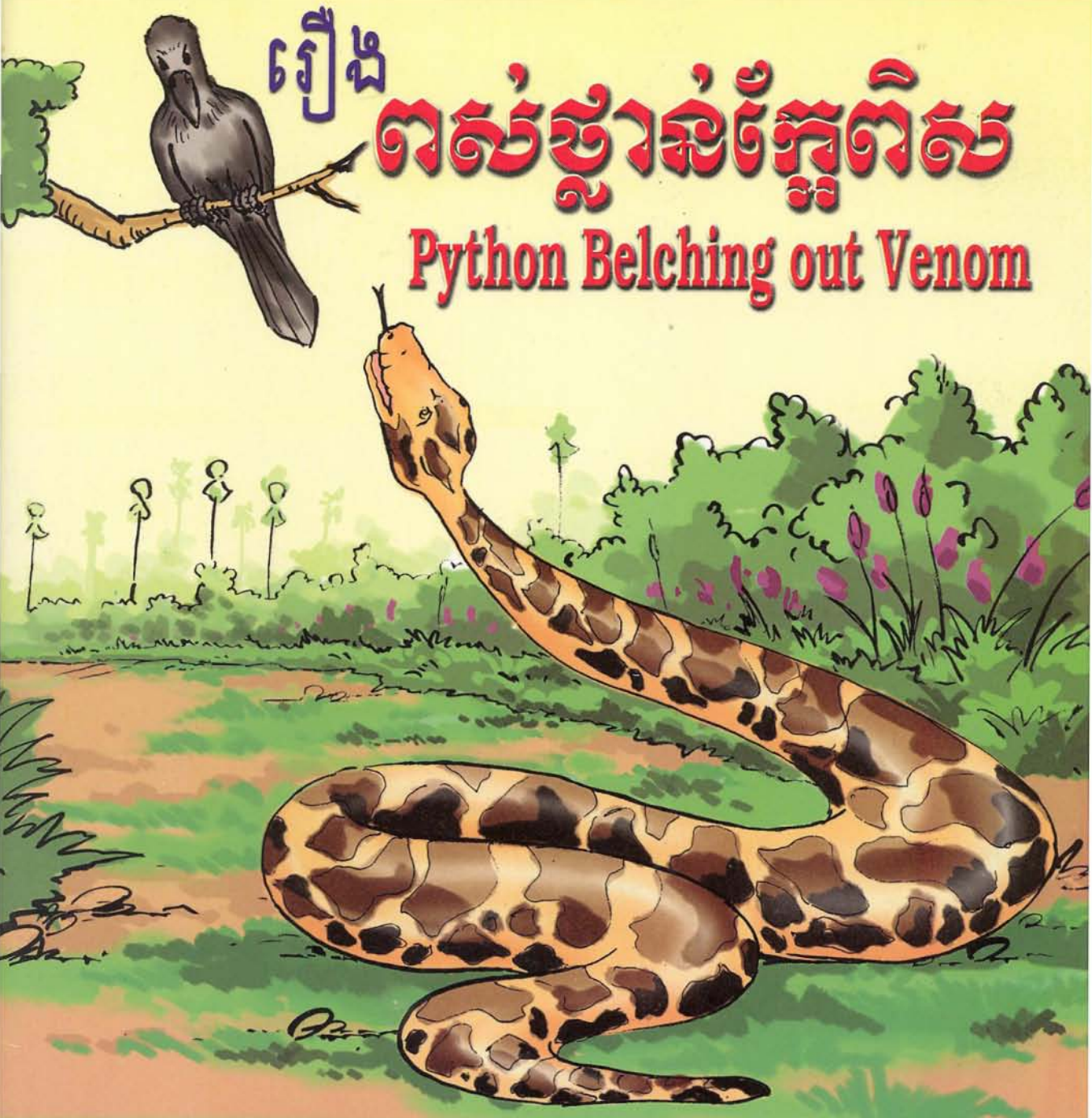
ពិភពរឿងនិទាន

The World of Stories

រឿង

ពស់ជ្លាងក្អកពិស

Python Belching out Venom

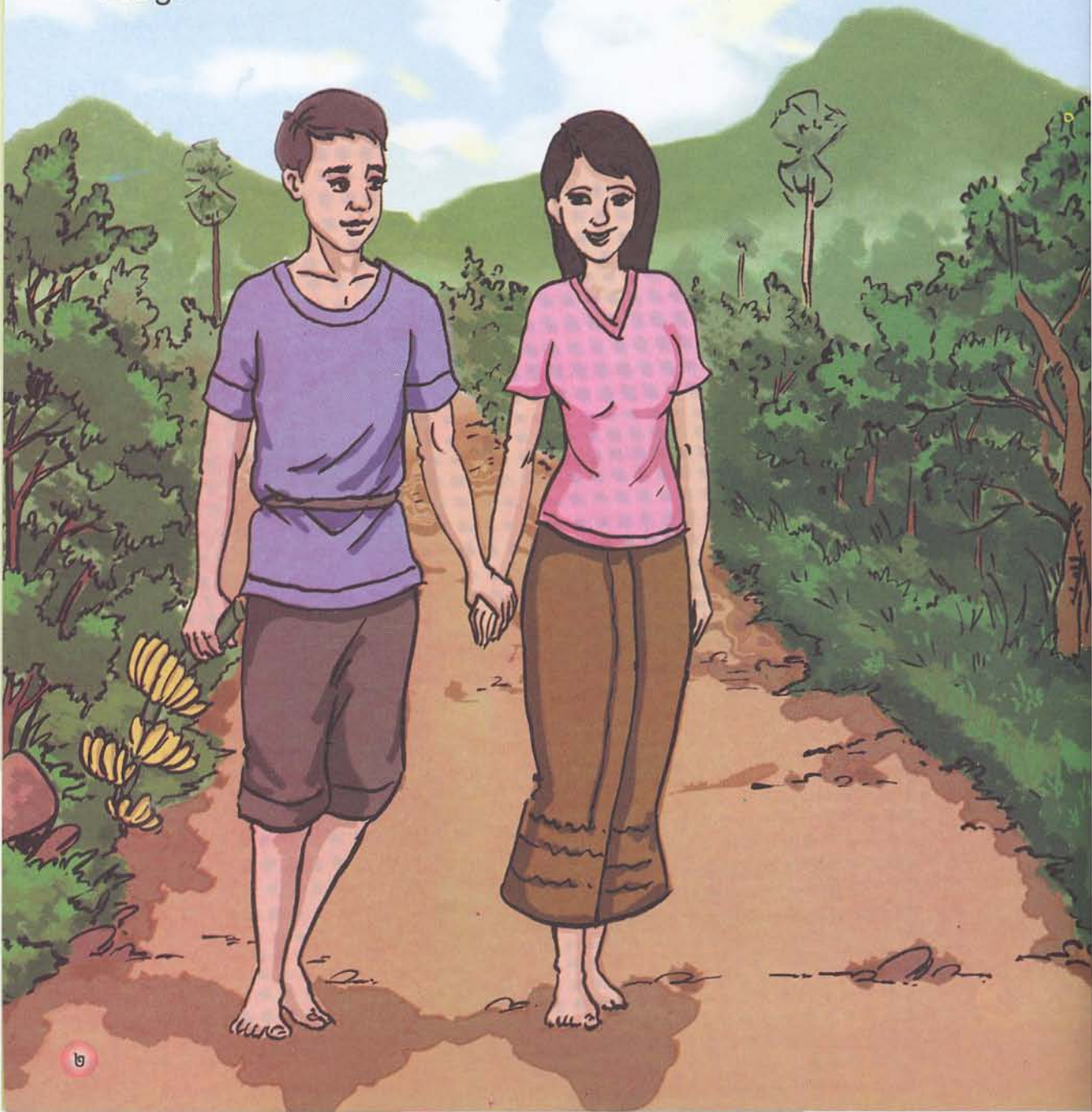

សៀវភៅជាប្លង់នៃចំណេះដឹង

Books are the source of knowledge

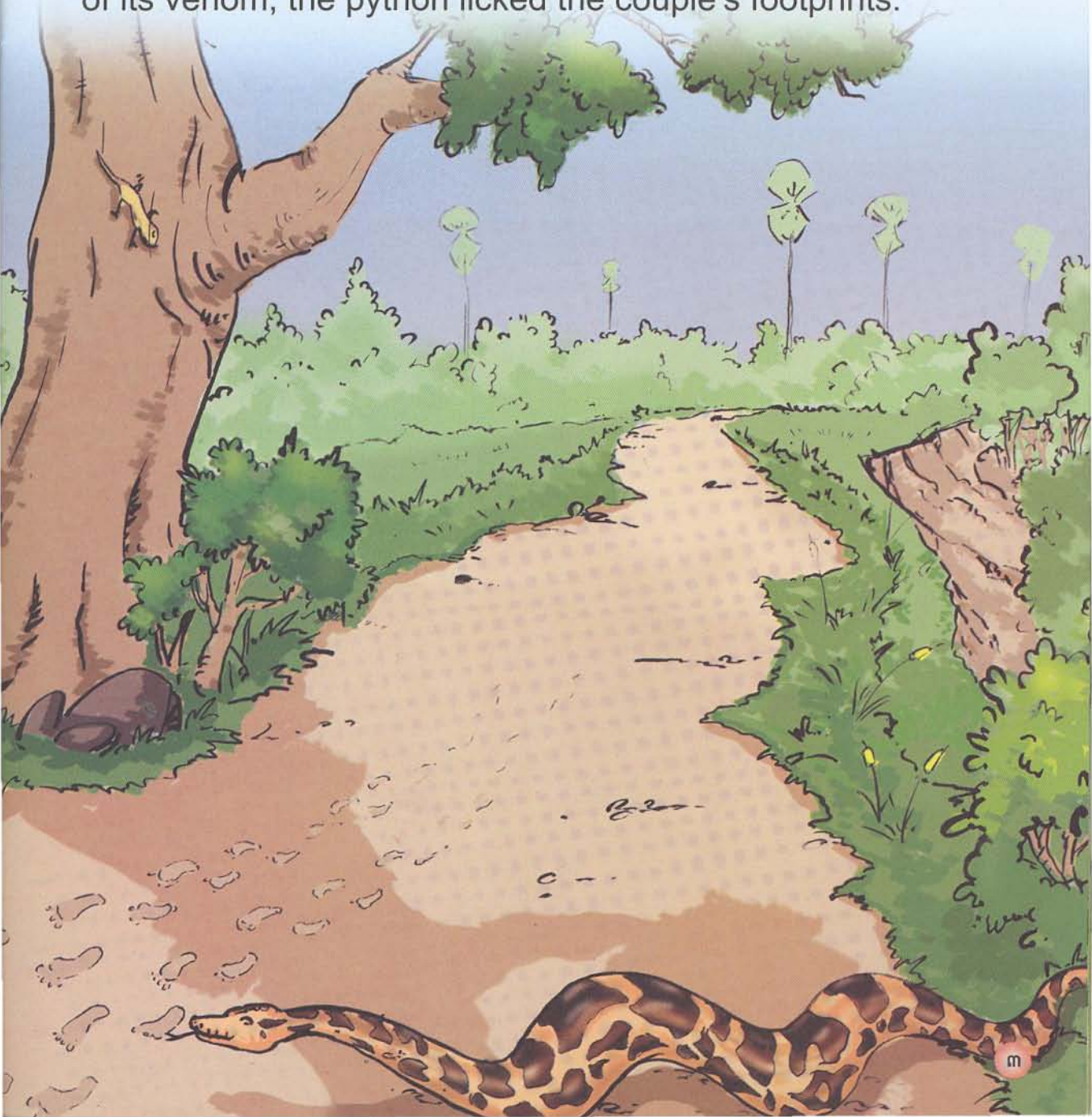
កាលពីព្រេងនាយ មានប្ដីប្រពន្ធពីរនាក់ទើបនឹងរៀបការហើយ
ថ្មីៗ។ ថ្ងៃមួយ បុរសជាប្ដីបាននាំប្រពន្ធទៅលេងផ្ទះឪពុកម្ដាយនៅឯ
ភូមិមួយផ្សេងទៀត។

Once upon a time, there lived a newlywed. One day the
husband took his wife to visit his parents living in another
village.

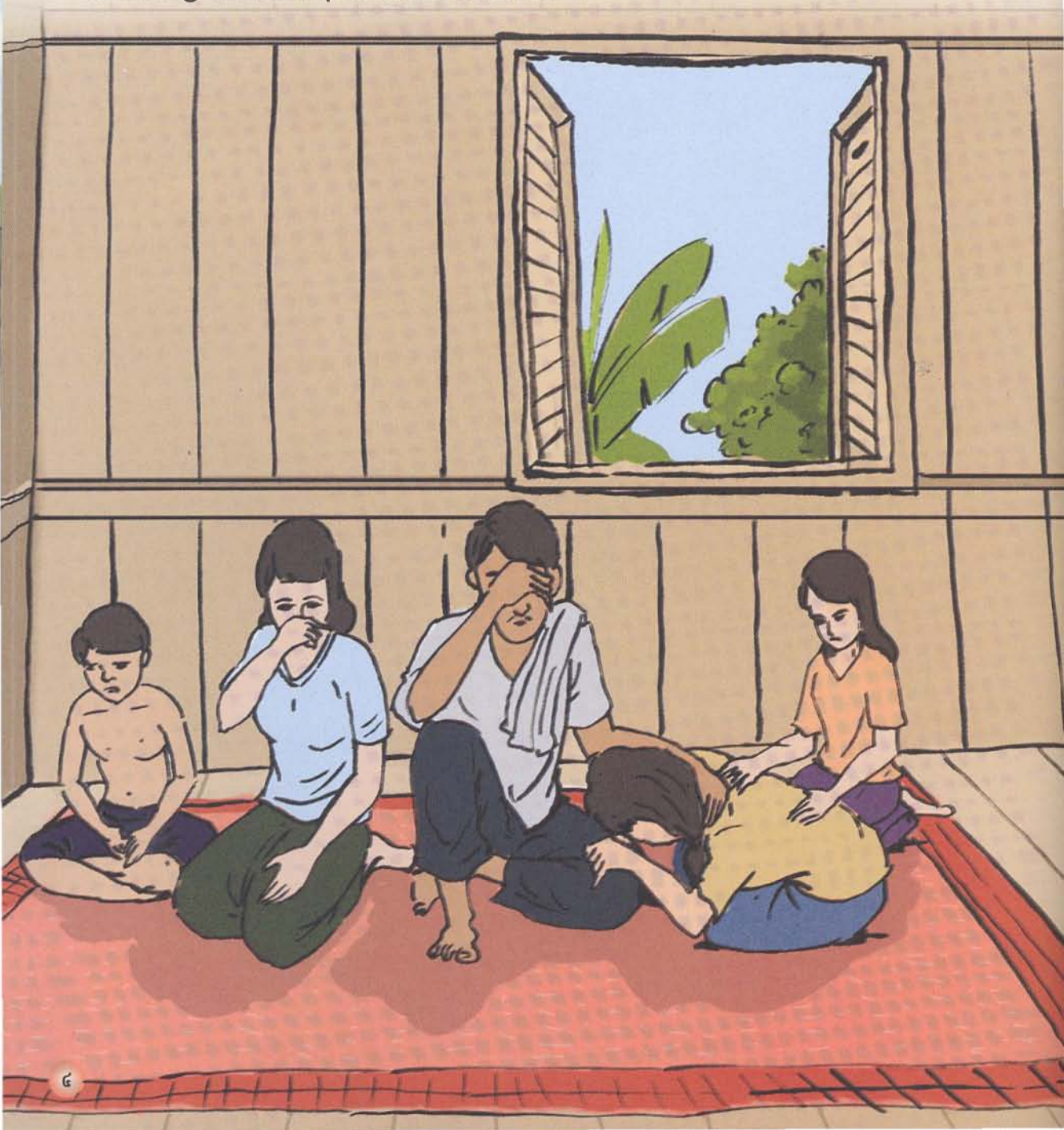
ពេលនោះ មានពស់ថ្លាន់មួយលូនចេញពីក្នុងព្រៃឆ្លងកាត់ផ្លូវនេះ
បានឃើញដានជើងមនុស្ស ក៏ខំលិចដានជើងទាំងនោះដើម្បីបញ្ជាក់
ពីវិទ្ធិអំណាចដ៏ខ្លាំងក្លារបស់ខ្លួន។

At that time, a python crawled out of the forest into the path
and saw the couple's footprints. To confirm the great power
of its venom, the python licked the couple's footprints.

ដោយសារតែអំណាចខ្លាំងពូកែអស្ចារ្យរបស់ពស់ថ្លាន់ ទាំងពីរ
នាក់ប្តីប្រពន្ធនោះ ក៏ស្លាប់បន្ទាប់ពីបានទៅដល់ផ្ទះឪពុកម្តាយរបស់
ពួកគេ។

Due to its greatly powerful venom, the couple died after
arriving at their parents' house.

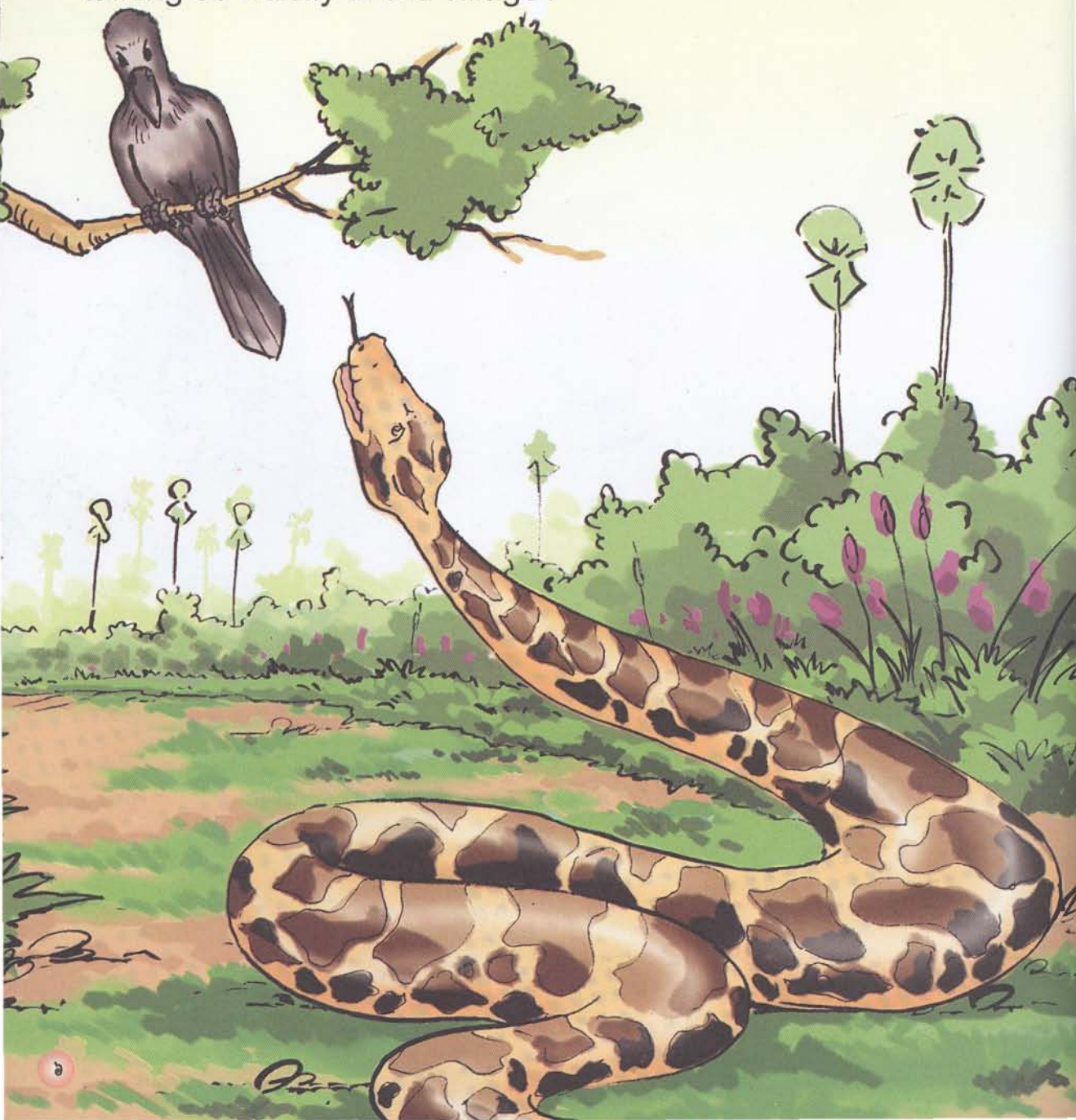
ឪពុកម្តាយព្រមទាំងបងប្អូនញាតិសន្តានទាំងអស់ អង្គុយយំសោក
សង្រេងអាឡោះអាល័យគ្រប់ៗគ្នា។ ហើយក៏នាំគ្នាធ្វើបុណ្យសព
ឱ្យពួកគេតាមទំនៀមទំលាប់ប្រពៃណី។

Their parents along with all the relatives wailed and grieved
for them. Then they arranged the couple's funeral
according to the tradition.

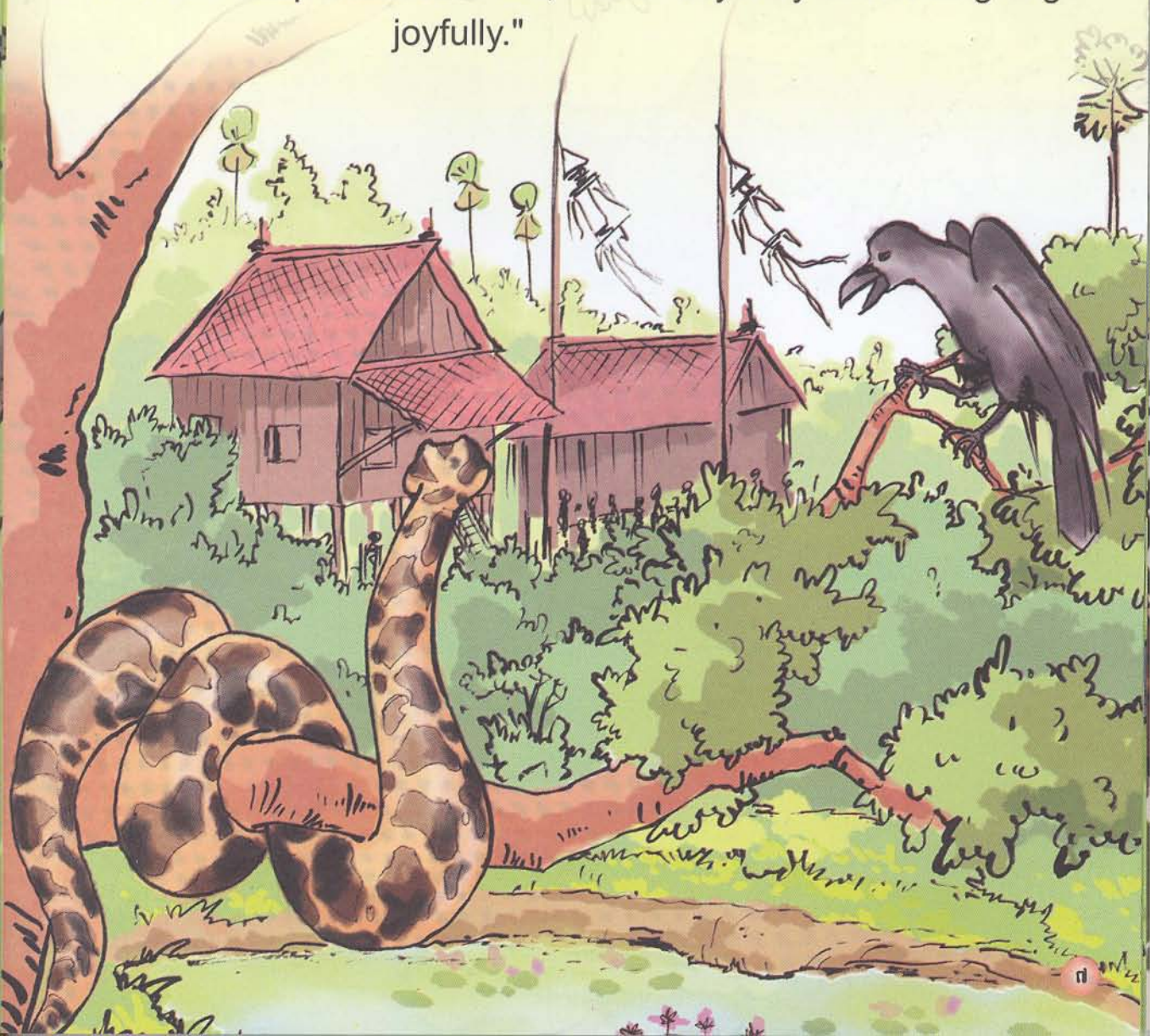
ដើម្បីបញ្ជាក់ពីភាពអស្ចារ្យ និងវិទ្យុអំណាចនៃពិសរបស់ខ្លួន
ពស់ថ្លាន់ក៏សួរធ្វើពើទៅសត្វក្អែកថា “បងក្អែកៗ! ខ្ញុំឮសូរមាត់មនុស្ស
អីក៏អ៊ូអរខ្លាំងម៉្លេះនៅក្នុងភូមិនេះ?”

To show off the great power of its venom, the python
pretentiously asked a crow, "Brother Crow! I heard humans
talking so noisily in the village?"

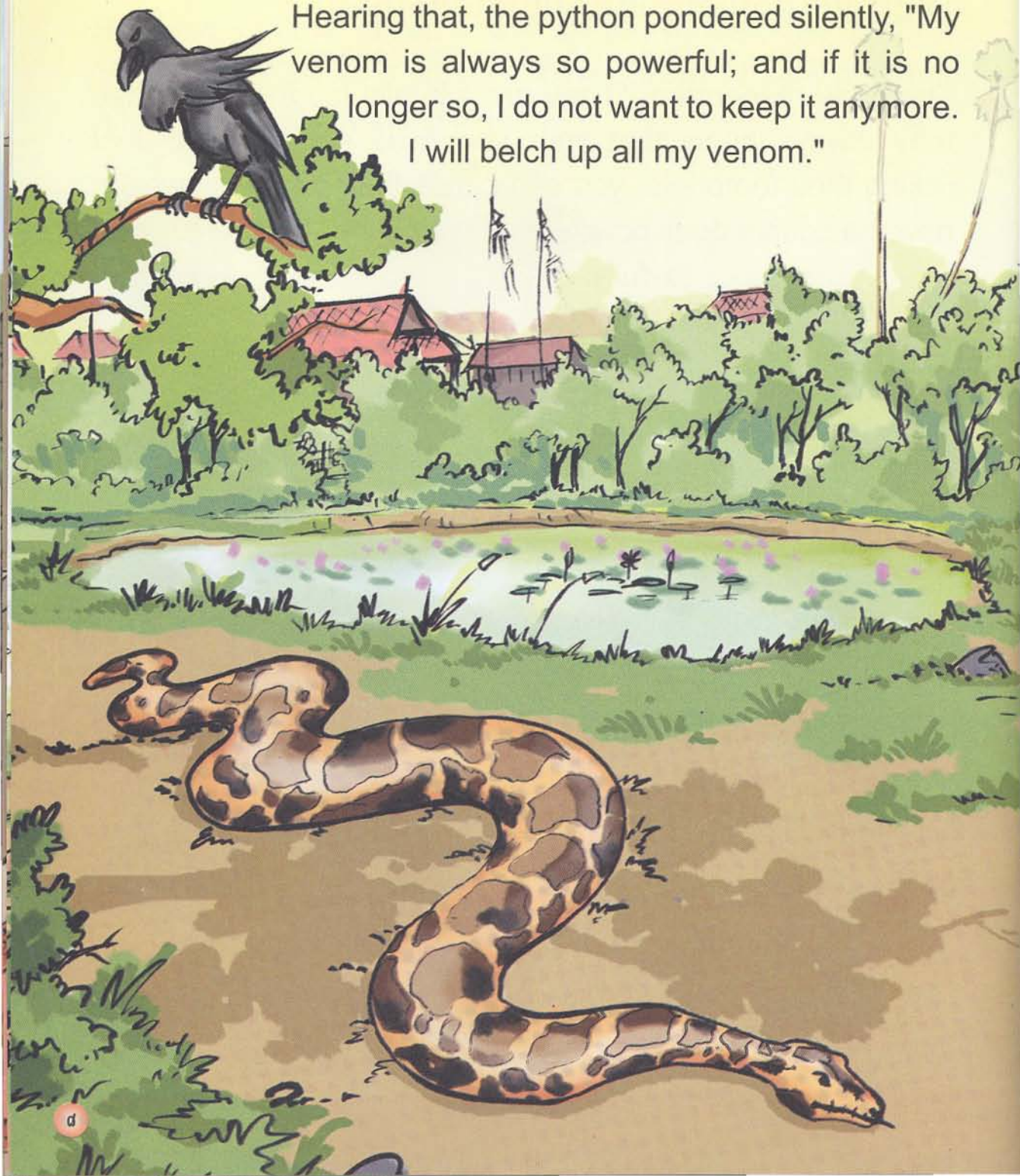
ក្អែកឆ្លើយថា “ពួកគេកំពុងតែសើចសប្បាយទេតើ! ព្រោះគេ
ធ្លាប់ដឹងថា ពិសបងថ្នាំនេះពូកែខ្លាំងណាស់ គ្រាន់តែលិចដាន
ជើងរបស់គេក៏ស្លាប់បានដែរ។ តែឥឡូវបែរជាមិនស្លាប់ទៅវិញ
ទើបគេនាំគ្នាសើចសប្បាយរីករាយទាំងអស់គ្នាទៅ”។

The crow responded, "They are actually laughing because they always know that your venom is so powerful. Just licking their footprints, you can cause their death. However, now the couple does not die; that is why they are all laughing joyfully."

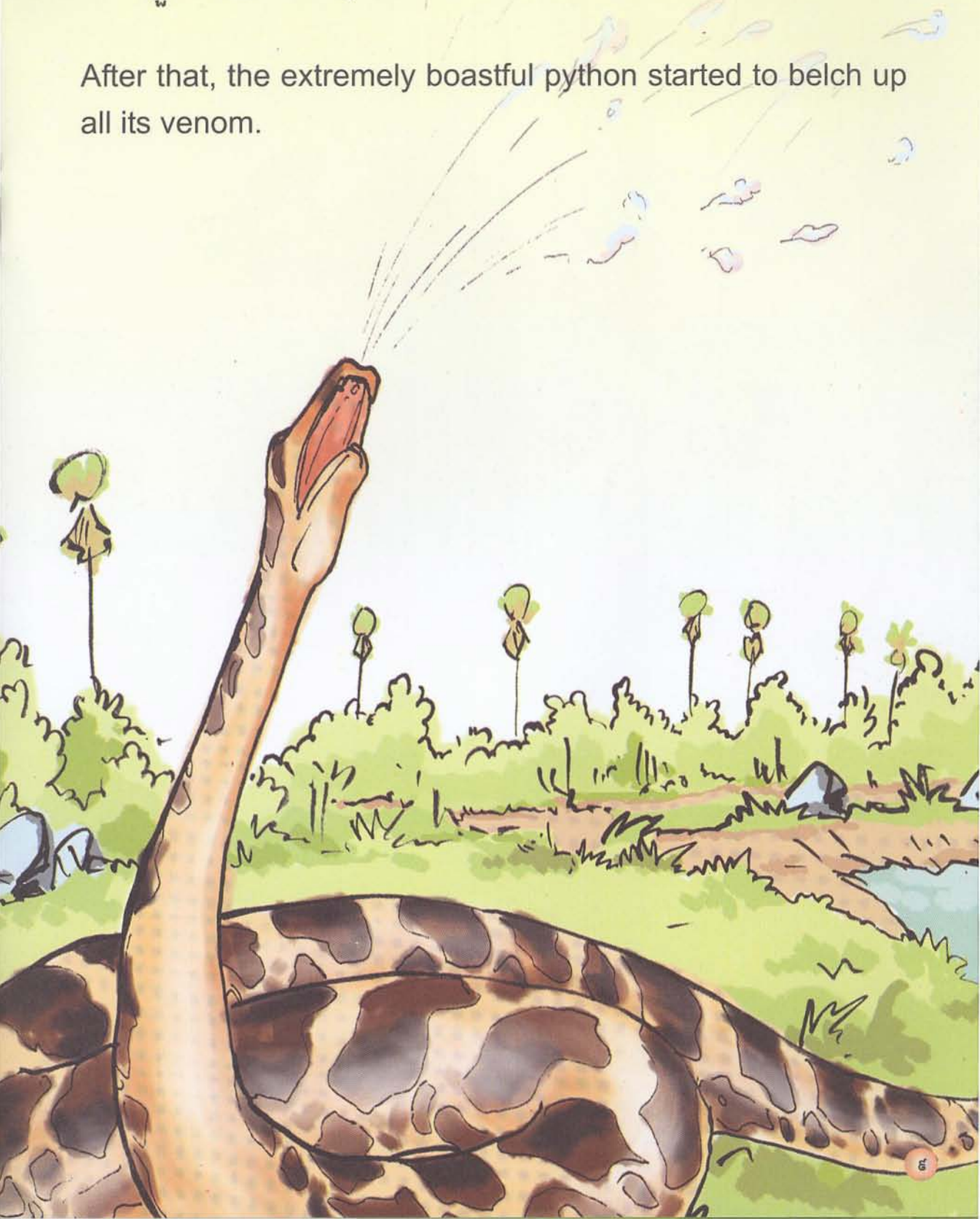
ពស់ថ្លាន់ឮដូច្នោះគិតក្នុងចិត្តថា “ពិសរបស់អញធ្លាប់តែពូកែឆុត
 ឆាប់ បើឥឡូវលែងសក្តិសិទ្ធិទៀតហើយនោះ ទុកវាធ្វើអ្វីទៀតទៅ
 ត្រូវតែក្តីចោលឱ្យអស់”។

Hearing that, the python pondered silently, "My
 venom is always so powerful; and if it is no
 longer so, I do not want to keep it anymore.
 I will belch up all my venom."

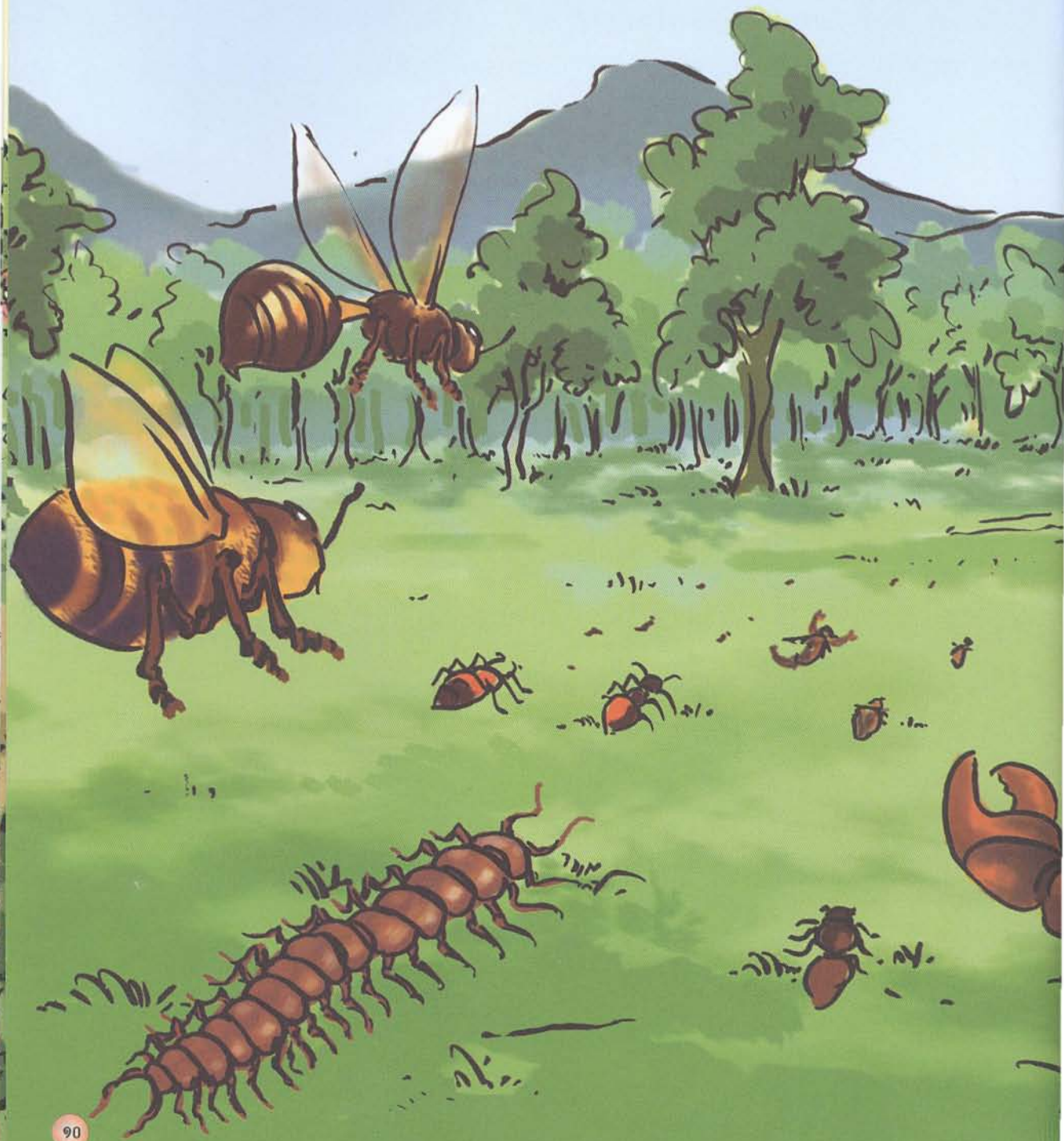

បន្ទាប់មក ពស់ថ្លាន់ដែលចូលចិត្តអ្នកក្មេងក្លាងនោះ ក៏ក្អែកពិស
របស់ខ្លួនចេញចោលគ្មានសល់។

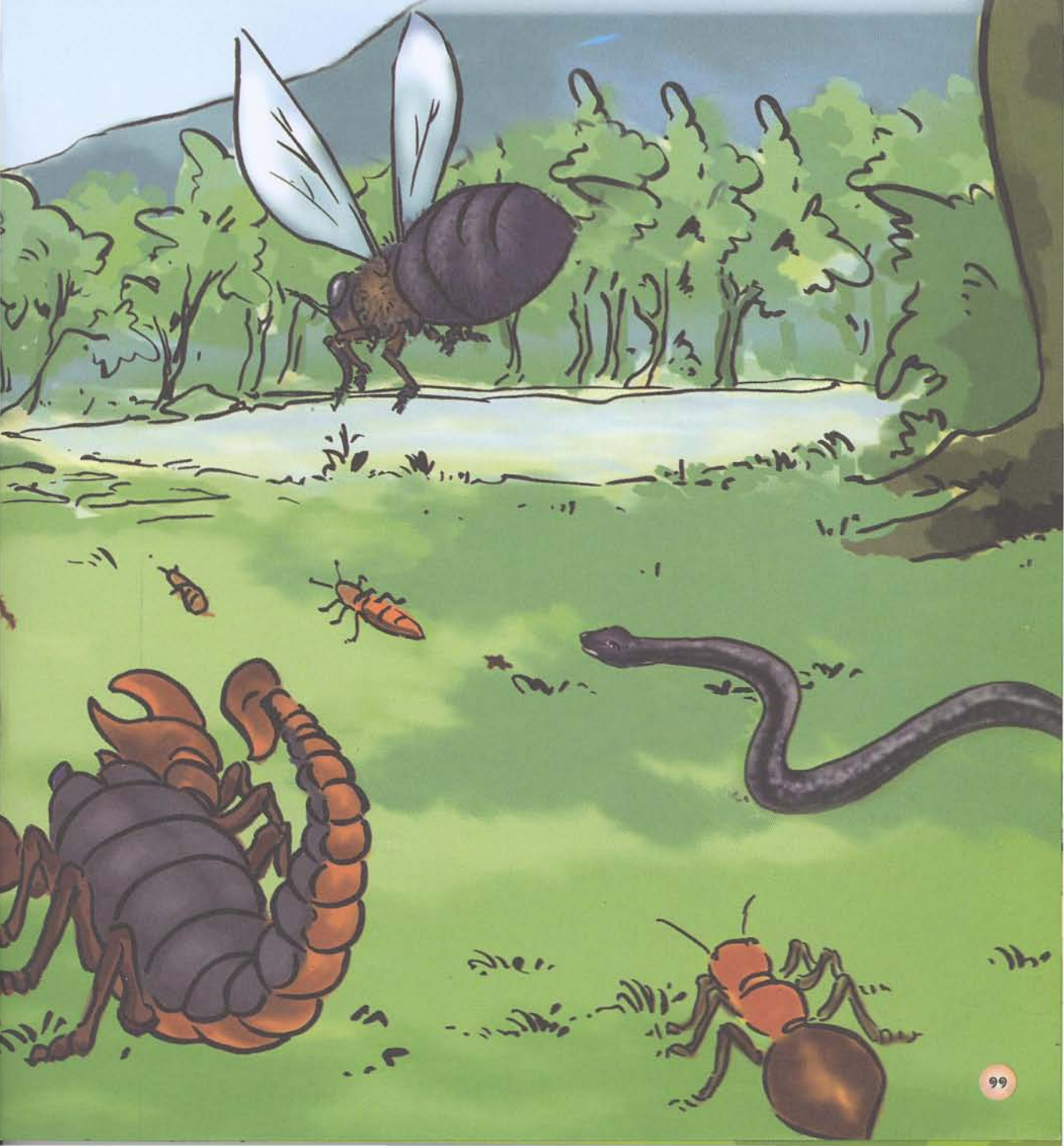
After that, the extremely boastful python started to belch up
all its venom.

ពពួកសត្វដែលបានដឹងថាពស់ថ្លាន់ក្អែកពិសនោះគឺ ត្រី ពស់ ក្អែប
ខ្នុរ សង្ហារ ស្រាំង ឌីម៉ាល់ជាដើម ដែលនាំគ្នាលូន ឬហើរមក
ដណ្តើមយកពិសរបស់ពស់ថ្លាន់គ្រប់ៗគ្នា ខ្លះបានច្រើន ខ្លះបានតិច
ខ្លះទៀតក៏មិនបានដោយមកមិនទាន់គេ។

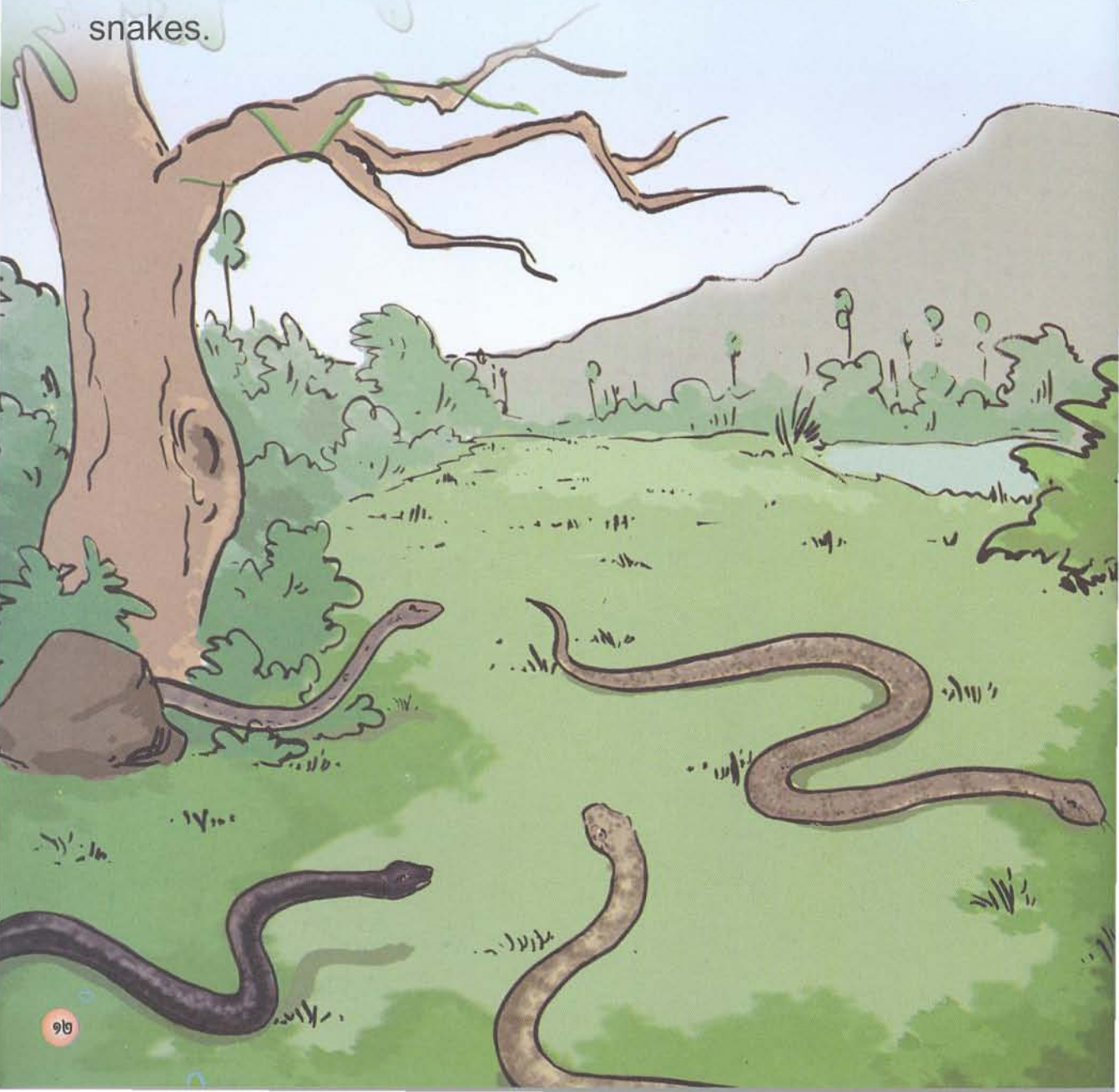

All the animals that learned about the venom belch out were fishes, other types of snakes, centipedes, scorpions, Sang Ar (a type of black ant with powerful sting), wasps, and hornets; they crawled or flew to get the python's venom. Some animals got lots of venom and others got a little, while the rest got nothing due to their lateness.

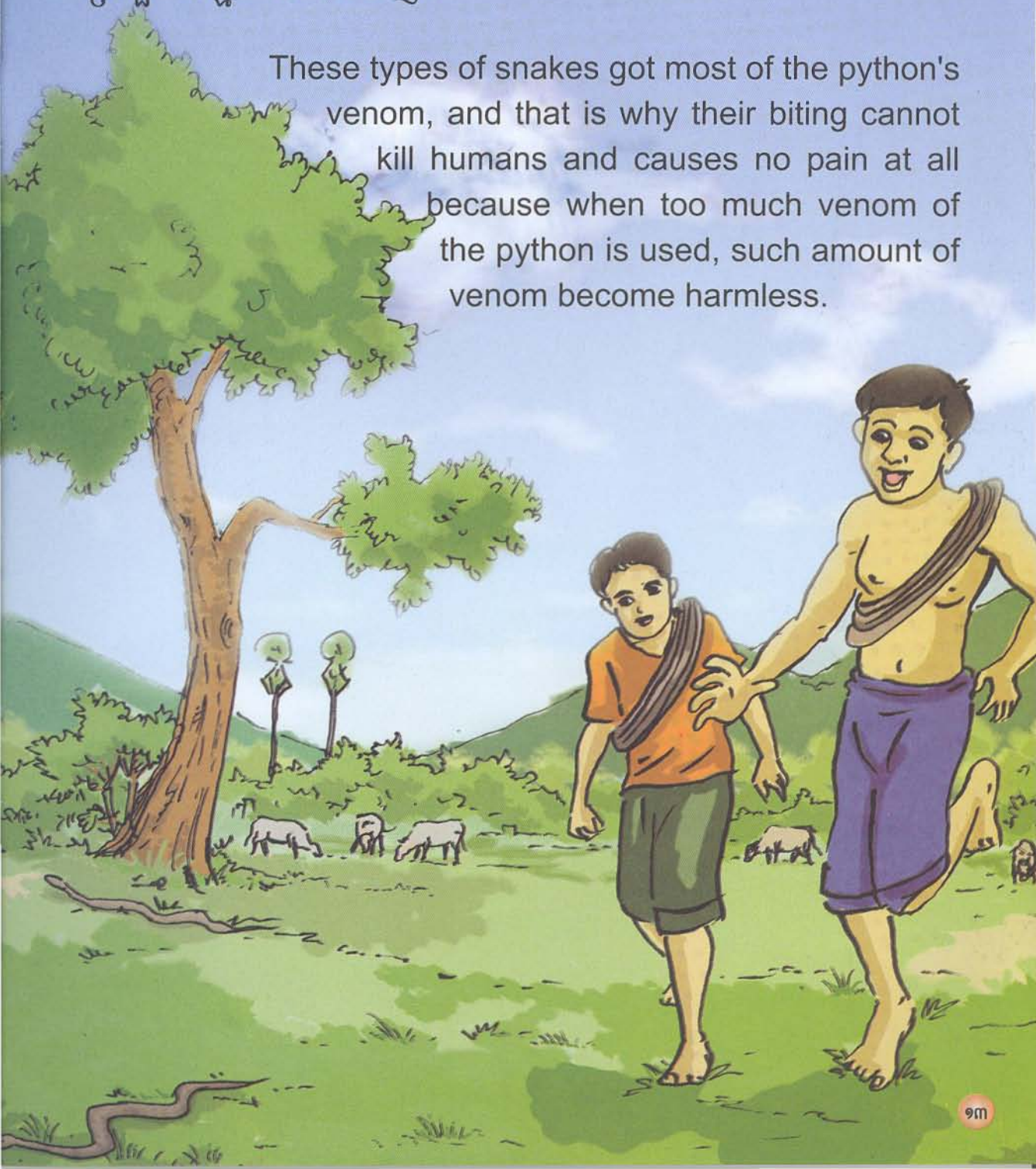
ពស់ដែលបានពិសច្រើនជាងគេគឺ ពស់ព្រលិត ពស់ចន្ទទ្រមម
ពស់ដី ពស់ប្រេង ពស់ត្រី ពស់ព្រៃ ពស់ខ្សែគោ ពស់កុក និង
ពស់សម្លាប់កង្កែប។

The types of snakes that got a lot of venom are Puos Pralit
snakes, Puos Chan Tramam snakes, Puos Dey snakes,
Puos Preng snakes, Puos Trey snakes, Puos Khsekau
snakes, Puos Kok snakes, and Puos Samlab Kangkeb
snakes.

ពពួកពស់ទាំងនេះយកពិសថ្លាន់បានច្រើនជាងគេ។ ហេតុនេះ
ហើយ បានជាពួកវាឥឡូវនេះ ចឹកមនុស្សមិនស្លាប់ ហើយគ្មានការ
ឈឺចាប់អ្វីទាល់តែសោះ ព្រោះពិសថ្លាន់នេះ បើប្រើច្រើនពេក
ត្រឡប់ជាគ្មានពិសទៅវិញ។

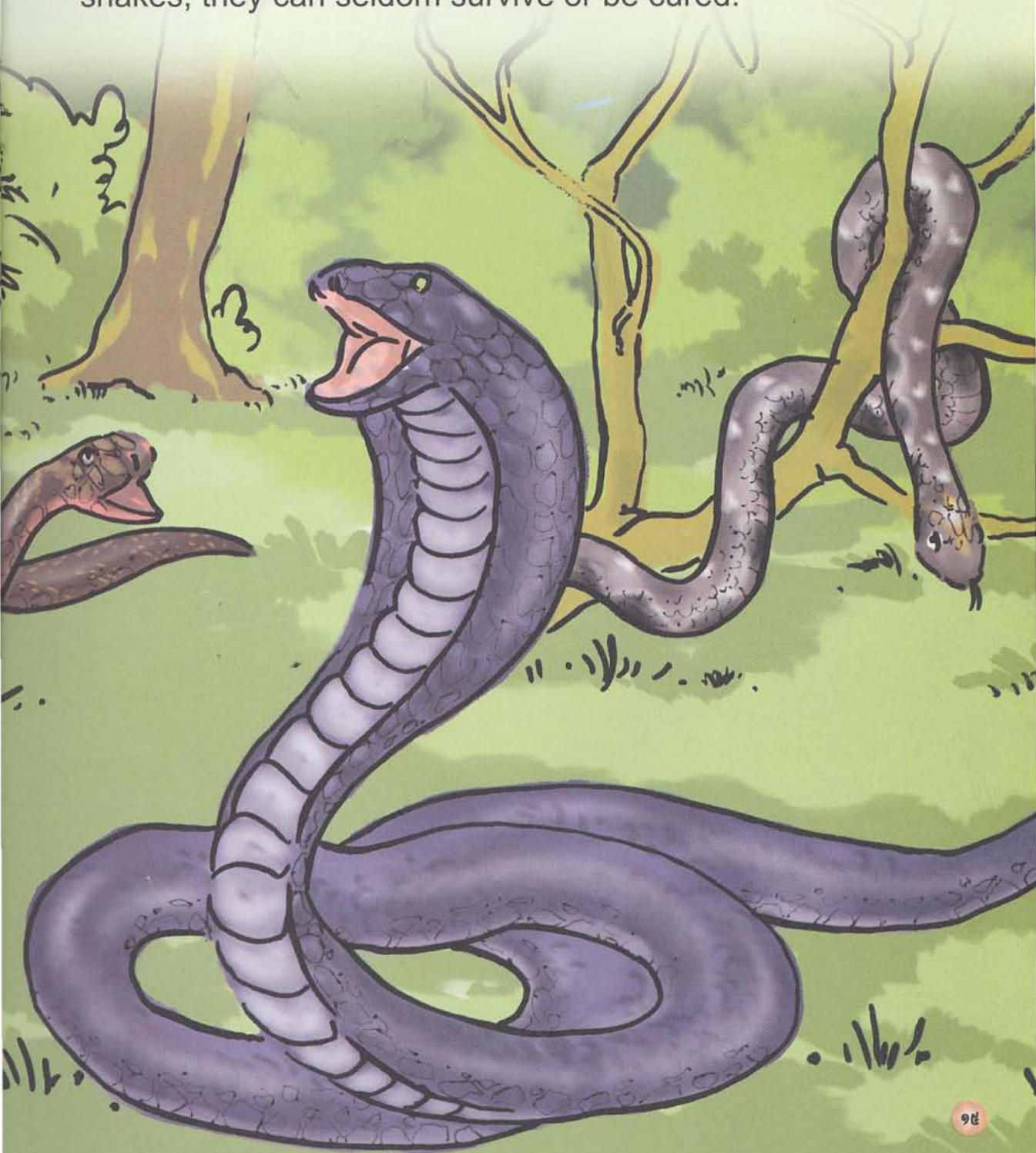
These types of snakes got most of the python's
venom, and that is why their biting cannot
kill humans and causes no pain at all
because when too much venom of
the python is used, such amount of
venom become harmless.

ពពួកពស់ដែលយកពិសថ្លាន់បានតិចល្មមនោះគឺ ពស់វែកដំបូក
ពស់វែករនាម ពស់វែកស្រងៃ ពស់វែកក្របីជាដើម។ ហេតុនេះ
ហើយ បានជាពពួកសត្វពស់ទាំងអស់នេះ មានពិសពូកែខ្លាំងជាង
គេ បើបានចឹកហើយ កម្រនឹងរស់ ឬព្យាបាលបានឡើយ។

The types of snakes that got a little venom from the python are Puos Vek Dambok snakes, Puos Vek Roniem snakes, Puos Vek Sraghe snakes, and Puos Vek Krabey snakes, so these types of snakes are so harmful. If one get bitten by the snakes, they can seldom survive or be cured.

ចំណែកពពួកត្រីអណ្តែង ត្រីកញ្ចុះ ត្រីឆ្កាំង ឬសត្វខ្លួយ ក្អែប
ខ្វាដី ស្រមោច សង្ហារ ស្រាំង ឌីម៉ាល់ ឃ្មុំ ញ្ញតដែលទៅ
ក្រោយគេ ក៏ប្រមូលបានពិសដែលនៅសេសសល់ យកមកប្រលាក់
ចុងឆ្មុង រឺទ្រនិចរៀងៗខ្លួន។ ហេតុនេះហើយ បានជាពពួកសត្វទាំង
អស់នេះ មានពិសតិចតួចមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។

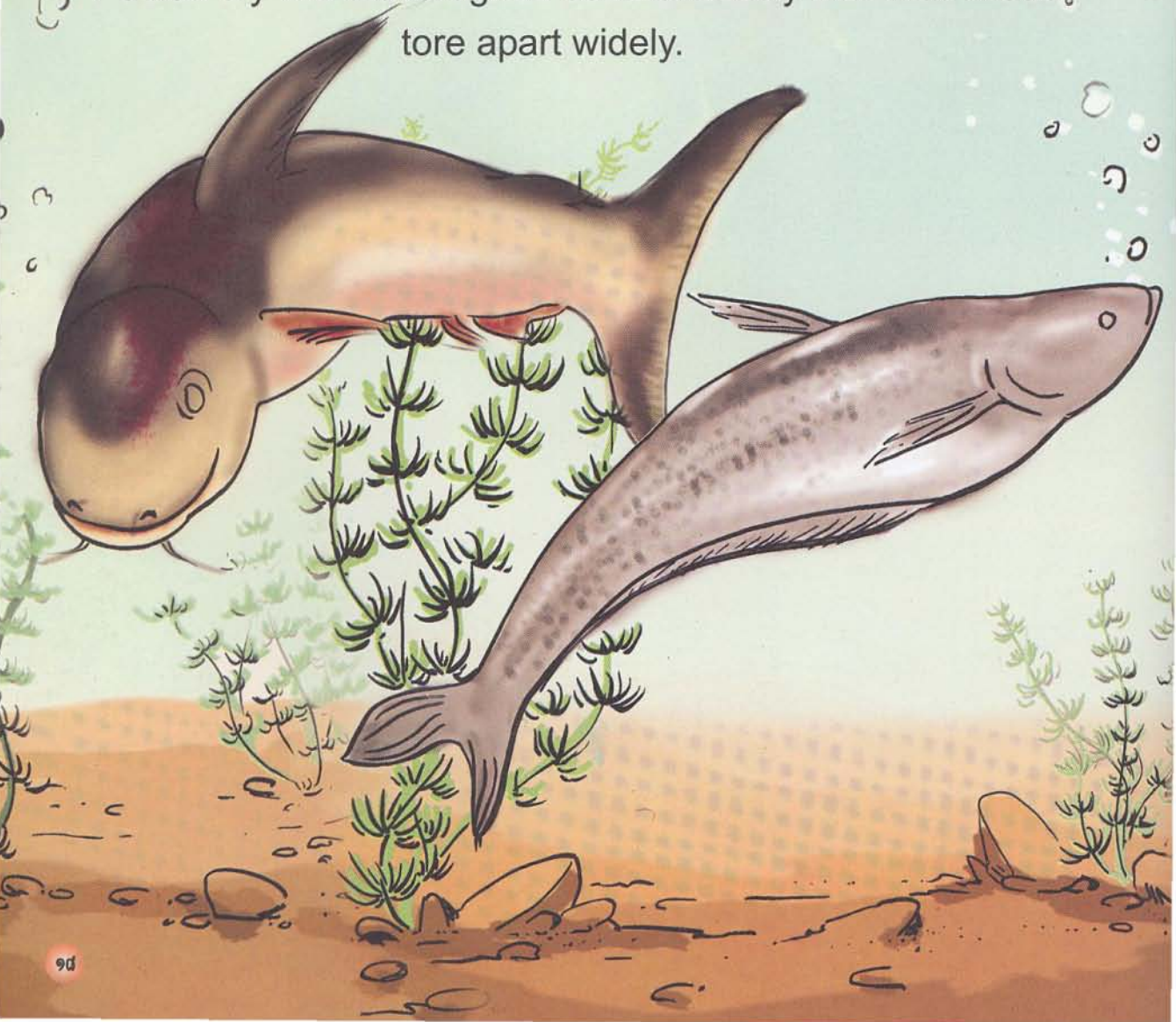

Catfish, Trey Kanh Chas fish, Trey Chhlaing fish, scorpions, centipedes, ants, Sang Ar (a type of black ants with a powerful sting), wasps, hornets, and bees which arrived later than the others got the little remaining venom to apply on their barbs or stings. That is why these animals have little venom up to date.

វីងត្រីក្រម៉ម និង ត្រីពោមកមិនទាន់គេខឹងខ្លាំងណាស់ ព្រោះ
ដណ្តើមពិសមិនបាន ក៏ហាមាត់ស្រែកយំទាល់តែហើមមុខស្អុល។
ឯត្រីសណ្តាយវិញ ឃើញត្រីក្រម៉ម និង ត្រីពោយំស្រែកដូច្នេះ
ក៏សើចក្អាកក្អាយមិនឈប់ ទាល់តែរយះមាត់យ៉ាងធំ។

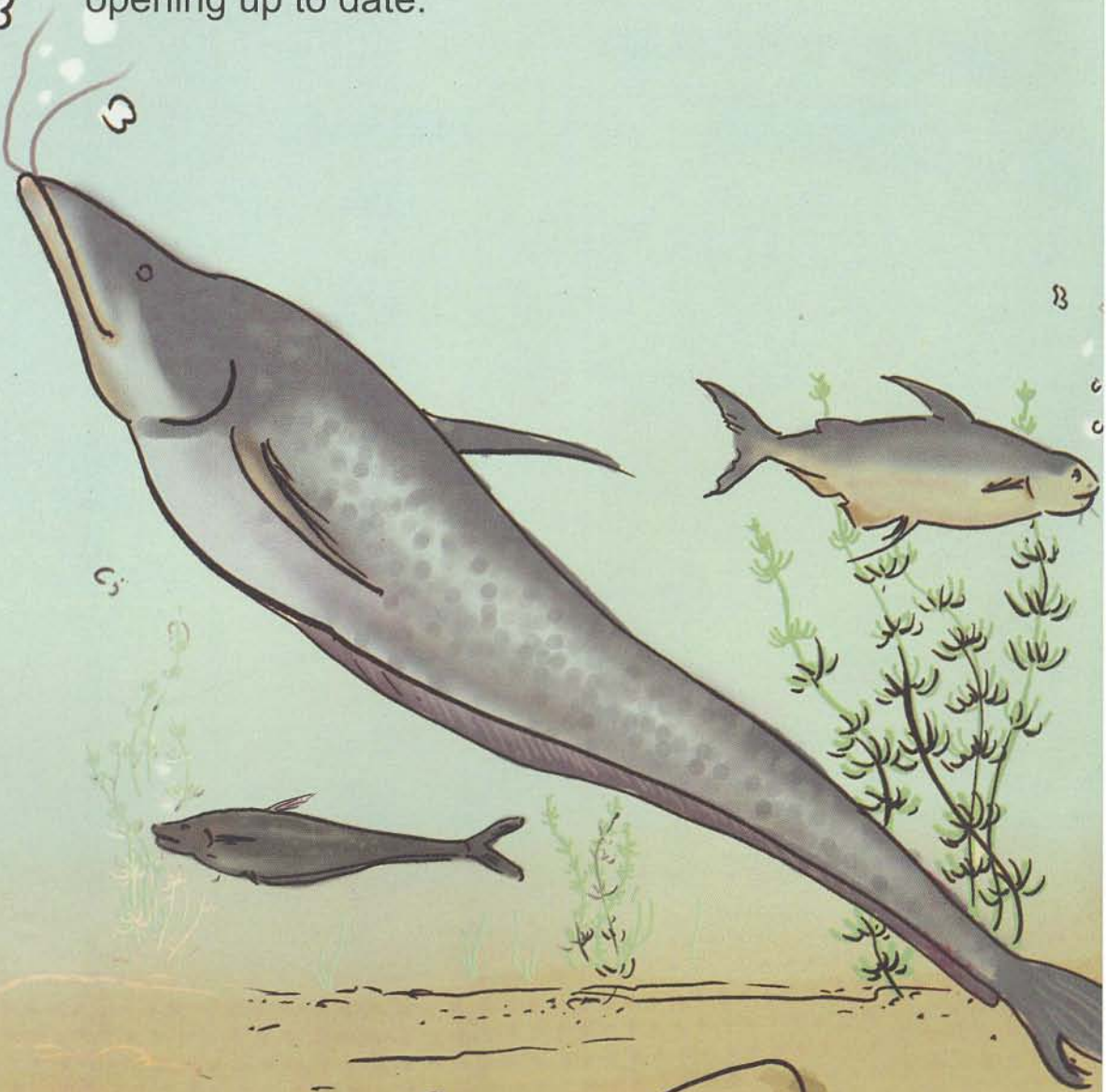
Trey Kramam fish and Trey Po fish arrived too late and got
so furious because they could not get any venom. Then the
two types of fishes cried so long that their face swelled so
big. Trey Sanday fish that saw Trey Kramam fish and Trey
Po fish cry like that laughed so relentlessly that their mouse
tore apart widely.

ហេតុនេះហើយ បានជាត្រីក្រមុំម និងត្រីពោមានមុខធំស្គុល
ដូច្នេះ។ ឯត្រីសណ្តាយវិញ មានរង្វះមាត់វែងច្រវាបរហូតមកដល់
បច្ចុប្បន្ននេះ។

As a result, Trey Kramam fish and Trey Po fish have such
swollen face, and Trey Sanday fish have wide mouth
opening up to date.

3

ចំណែកពស់ថ្លាន់ ក៏លែងមានវិទ្ធិអំណាចតទៅទៀតដែរ។ ព្រោះ
វាបានចាញ់ឧបាយកលរបស់សត្វក្អែក។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក
មនុស្សទាំងអស់មិនដែលព្រួយបារម្ភខ្លាចមានគ្រោះថ្នាក់ដោយ
សារពស់ថ្លាន់រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ ចប់

“កុំសប្បាយនៅក្នុងសេចក្តីទុក្ខព្រួយរបស់អ្នកដទៃ”

About Pythons, they are no longer harmful because they
were deceived by the crow. Since then all humans have
never worried about the danger caused by pythons until
today. **The end**

"Do not have the pleasure in the misfortune of others."

